

Vanneinad ei jááks siis ka mitte õigest ja süddameliikust ormastust. Iaste mästo tahha. Eks sel wišil perred saaksid nähtavalt Jumala templiks mudetud, kus väifne assi, jummalakartlik meel ja falli rahho. Vaim ilma feelmata wallitseks. Sedda ello õnne sowib teile feikide e se mees, kes neid luggemissi teile on kirjutanud.

Tallina Ma·rahva mõnnusa wannad sannad.

Meie wannad sannad on täis tarust ja töt. Uuustagem sepárrast wannematte malestusi, kelle käest need wannad sannad olleme párrinud, sel wišil, et nenda teme ja ellame, kuid a need wannad sannad öppetavad. Kui need meie Kalendri luggejatte mele párrast on, siis pakku-

takse neile siin mõnned, ja saab senna pool veel jute.

„Aia ahne, pot nöid.“ Se kes maias, raisab omma tarvilist maia marrandust.

„Anna pil hullo kätte, hul aiab pilli lõhki.“ Kui annate rummala lapsele middagi, siis se on vtsas.

„Arra arwa koera farwast, waid hambast.“ Se wáljaspidine teggomood ei anna inimeste seestpidist földust selgeste üles.

„Ei kahhe perre koer sa ellades súa.“ Kes kahte herrat tahhab tenida, ei sa molles matte käest ühtegei.

„Ei faarn pisti faarna silma.“ Üks marras ei ilmuta teise wargust.

„Ei keik kannad sa õtrele.“ Ei keik innimesed ei sa wáljaspidist õnne kätte.

„Ei kússia su peále lóda mitte agga wótja käe peále lúakse.“ Peab palluma, mis tarvis on, ja ei mitte ommast Peast wótma.